

الهی دلی ده که در کار تو چنان بازیم
و چنانی ده کار آن چنان سازیم.

الهی نفسی ده که حلقة بندگی تو گوش کند
و چنانی ده که زهر حکمت تو نوش کند.

الهی دیده ای ده که بجز تماسای رپوپیت نبیند
و دلی ده که غیر از مهر عبودیت نپذیرد.

الهی پایی ده که با آن کوی مهر تو پوییم
و زیانی ده که با آن شکر الای تو گوییم.

به نام آیزد یکتا

دانشگاه علوم پزشکی شیراز
دانشکده دندانپزشکی

پایان نامه
جهت اخذ درجه دکترای دندانپزشکی

عنوان
بررسی میزان ریز نشت اپیکالی کانالهای مستقیم
پر شده به روش تراکم جانبی با
سه طرح اسپریدر

به راهنمایی
استاد ارجمند جناب آقای دکتر امیر رضا چمنی

۱۳۸۷ / ۰۷ / ۲۸

نگارش

علی محمد صالحی - فلور واحدی

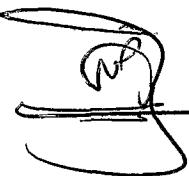
بهمن هاه ۱۳۸۰

۱۰۴۲۷

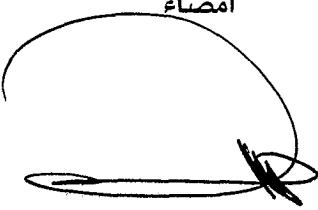
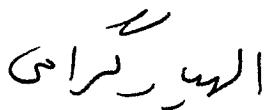
ارزیابی پایان نامه

..... پایان نامه تحت عنوان
..... در کمیته داوری مورخ
بررسی و با درجه / نمره ۱۹/۲۵ به تصویب رسید.

استاد راهنما:

..... جناب آقای دکتر
امضاء

اعضاء محترم هیئت ژورنال:

..... ۱- جناب آقای دکتر
امضاء
..... ۲- سرکار خانم دکتر
امضاء

تقدیم به روح مقدس پدرم

تجلى گاه عشق و رهایی

در راه روی پرتلاطم زندگیم

به مادرم

شمع همیشه فروزانی که از هیچ ناچیزیم ساخت

به خواهرانم

پشتیبانان روزهای بیکسیم.

و به همسر مهربانم الله

تقدیم به آستان بیکران محبت و مهربانی

پدر و مادرم

که پیوسته مشوق و هدایتگرم بودند

به برادرانم

همراهانی که در تمام لحظات زندگی مرا

درک کردند

و به همسرم، سیامک

همسفر فرد اهایم

و تقدیم به همه آنان که عشق، ایمان و رستگاری را در
لوای زن یا مرد بودن نمی‌انگارند بلکه در انسان بودن و
انسانی زیستن می‌ستایند.

نگارش و جمع آوری رساله حاضر را مديون الطاف
استاد گرانمایه و ارجمند

جناب آقای دکتر امیردضا چمنی

استاد یار گروه اندو دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم
پزشکی شیراز می‌دانیم که باسعة صدر و کمال بلند نظری
علی‌رغم خستگی راه طولانی سالها ممارست و زحمت
تحقیق و تدریس، امر نظارت را بر عهده داشتند و بازنگری
و تصحیح را متقبل گشته منتهی بزرگ بر ما نهادند.

فهرست مطالب

صفحة	عنوان
۱	مقدمه
۳	فصل اول: مروری بر نشریات
۴	(۱) اهمیت و هدف پر کردن کانال ریشه:
۶	(۲) تاریخچه مواد پر کننده کانال:
۱۳	(۳) روش‌های پر کردن کانال توسط گوتاپرکا:
۱۴	(۴) تراکم جانبی:
۱۸	(۵) آلیاژ استنلس استیل:
۲۱	(۶) آلیاژ نیکل تیتانیوم:
۲۶	(۷) اسپریدر:
۴۸	(۸) انواع روش‌های مطالعه میزان ریزنشت:
۵۳	فصل دوم: پژوهش
۵۴	(۱) مواد و روش تحقیق:
۶۳	(۲) نتایج (Results):
۷۱	(۳) بحث (disscusion):
۷۹	(۴) خلاصه
۸۳	Abstract (۵)
۸۷	منابع

مقدمة

مقدمه:

درمان اندو طی آماده سازی، پاکسازی و پر کردن سیستم کانال ریشه انجام می‌گردد. با وجود اینکه پاکسازی و استرلیتی در کانال ریشه از اهمیت بیشتری در میزان موفقیت درمان برخوردار است ولی با توجه به گوناگونی و پیچیدگی سیستم کانال ریشه و نارسائیهای وسایل و روش‌های مورد استفاده باکتریها و سایر عوامل محرک در حین پاکسازی و شکل دهنده به طور کامل از فضای کانال حذف نمی‌شوند و نیاز به پر کردن کانال برای جلوگیری از نفوذ این عوامل محرک همچنان احساس می‌شود.

تاکنون مواد مختلفی جهت پر کردن کانال ارائه شده است که از این میان گوتا پرکا مورد قبول‌ترین ماده بوده است. گرچه روش‌های گوناگونی برای تراکم گوتا پرکا ابداع شده ولی شایعترین و شاید ساده‌ترین تکنیک جهت تراکم مخروطهای گوتا پرگا تراکم جانبی می‌باشد. وسایل و تجهیزات محدودی در این روش مورد استفاده قرار می‌گیرد که اسپریدر به عنوان اصلی‌ترین اینسترومنت مورد نیاز در این تکنیک محسوب می‌شود لذا تحقیقات زیادی بررسی جنس و طرح اسپریدرها و اثرات آن بر کیفیت پر کردن کانال و ایجاد سیل اپیکال مناسب انجام شده است.

هدف از این بررسی نیز ارزیابی ریزنشت اپیکال سه نوع اسپریدر استنلس استیل، نیکل تیتانیوم و D11 می‌باشد.

فصل اول

مروری بر نشریات

۱) اهمیت و هدف پر کردن کانال ریشه:

از اهداف بیولوژیک درمان اندو می توان به جذب یا کاهش حرکهای واقعی یا احتمالی موجود در بافت پالپ، سیل نمودن فضای کانال، کنترل میکروبی و درمان التهاب پری اپیکال اشاره کرد. بدین ترتیب تمیز کردن کانال در موقیت درمان نقش اساسی دارد. (۱) با وجود اینکه دبریدمان کامل کانال امکان پذیر نیست. (۲) و دبریهای بافتی و باکتریها و دیگر مواد حرک معمولاً به طور کامل ضمن پاکسازی و شکل دهنی از فضای کانال حذف نمی شوند (۳) این مواد می توانند به عنوان یک منبع ذخیره حرک موجب عدم موقیت درمان شوند. (۴) قصور در حذف این عوامل و جلوگیری از تحریک بیشتر آنها از طریق ادامه الودگی مجموعه کانال ریشه دلایل اولیه شکست درمانهای جراحی و غیر جراحی کانال ریشه است (۷ و ۶ و ۵ و ۴) ولی بنابر شواهد موجود احتمالاً سیل کردن این مواد حرک در حین پرکردگی ممکن است از نفوذ آنها به انساج اطراف جلوگیری کند (۳) و همچنین بنابر مطالعات انجام شده برخی باکتریهای سیل شده در کانال ممکن است حیات خود را بدلیل عدم وجود مواد مغذی از دست بدهند (۸) به هر حال پر کردن کانال بایستی کامل باشد زیرا فضای خالی ایجاد منبعی برای مواد شیمیایی تحریک کننده و یا کانون های عفونت می کند که این امر باعث عدم بهبودی و یا تاخیر در ایجاد آن می شود. (۹) ضایعات پری اپیکال مرتبط با پر کردن ناقص کانال ممکن است تا ماهها بلکه سالها خود را نشان ندهند (۱۰) تخریب ممکن است در کوتاه مدت قابل توجه نباشد که به طور معمول این امر بدلیل حجم کم مواد حرک و یا آزاد سازی آرام این مواد به فضای پری اپیکال می باشد. (۱۱) در تحقیقی که بررسی دندانهای کشیده شده انجام شده نشست LPS باکتریهای پاتوژن دهان به فضای کانالهای پر شده با

گوتاپرکا مشخص شده است. (۱۲)

بنابراین همواره پر کردن کانال مرحله مهمی از درمان اندو بوده و علت اغلب شکستهای معالجه ریشه می باشد (۳) Cohen و Burns در ۱۹۸۷، ۶۰٪ از علل درمان ناموفق اندو را سیل ناکافی در ناحیه اپکس دندان اندو شده عنوان نمودند (۱۳) و (۱۴) نشان داد که ۵۸/۶٪ از درمانهای ناموفق اندو در اثر پر کردن ناقص کانال بوده است.

بین فضای پالپ و پری اپکس ارتباط بالقوه‌ای وجود دارد (۳) مواد و مایعات بافتی به همراه پروتئینهای پلاسمای طبق خاصیت تراوش (Percolation: حرکت مایعات در داخل یک فضای کوچک به کمک خاصیت موئینگی) ممکن است به فضای کانال نفوذ کنند و مواد مورد نیاز (محیط رشد) را به باکتریهای باقی مانده در فضای کانال برسانند و بدنبال آن باکتریها تکثیر یافته و توکسین آنها به انساج پری اپیکال برگشته و موجب آماس گردد. یک سیکل مخرب دیگر هم وجود دارد آماس پری اپیکال تولید اگزودا و مجموعه‌ای از دبریهای سلول مرکب از سلولهای بافتی و آماسی می‌کند و این محرکها و مایعات آماسی به فضای داخل کانال راه یافته و این سیکل دوباره تکرار می‌شود.

بنابراین می‌توان هدف از پر کردن کانال را ۱) حذف تمام مسیرهای نشت از حفره دهان یا بافت‌های اطراف ریشه به داخل مجموعه کانال و ۲) مهر و موم کردن هر گونه عوامل محرک داخل مجموعه که مراحل پاکسازی و شکل دهی قادر به حذف آن نبوده است بیان کرد. (۱۵) بدین ترتیب جامعه اندودنتیست‌های آمریکا انسداد کانال ریشه را بدین صورت تعریف و مشخص کرده است: پر کردگی سه بعدی تمام مجموعه کانال ریشه که تا حد امکان به محل اتصال عاج و سمنتوم نزدیک باشد. (۱۵)

۲) تاریخچه مواد پرکننده کانال:

تا قبل از سالهای ۱۸۰۰ پرکردن کانال ریشه در صورت انجام محدود به طلا بود پس از آن انسداد کانالها با فلزات مختلف اکسی کلراید روی، پارافین و آمالگام منجر به درجات متفاوت موفقیت و رضایت گردید. (۱۶) Mc Elroy در ۱۹۵۵ خصوصیاتی را برای ماده پرکردنی ایده‌آل بیان نمود (۱۷) و پس از آن گروسمن خصوصیات زیر را برای ماده پرکننده ایده‌آل بر شمرد: (۱۸)

- قرار دادن آن در داخل کانال ساده و راحت باشد

- کانال را در جهت جانبی و اپیکالی سیل کند

- بعد از قرار گرفتن در داخل کانال منقبض نشود

- نسبت به رطوبت نفوذناپذیر باشد

- از بین برنده باکتریها بوده و یا حداقل به رشد آنها کمک نکند

- رادیو اپیک باشد

- موجب تغییر رنگ دندان نشود

- انساج پری اپیکال را تحریک نکرده بر ساختمان دندان تاثیر نگذارد

- استریل باشد یا به راحتی استریل شود

- به راحتی بتوان آنرا از کانال خارج نمود

امروزه مواد اولیه پرکردنی معمولاً جامد یا نیمه جامد می‌باشند که مواد جامد

نسبت به نیمه جامد (خمیرها) برتری دارند و مزیت عمده مواد جامد به نیمه جامد

امکان کنترل طول لازم و توانایی آنها در ایجاد سیل کافی و مناسب است.

خمیرهای از مواد پرکننده کانال هستند که می‌توان آنها را به صورت مایع

یا خمیری آماده کرد و در داخل کانال تا طول لازم تزریق نمود و تمام فضای کانال

را با آن پر کرد. از انواع آن می‌توان به ZOE، RC₂B، N₂ و Diaket اشاره کرد.

روش پر کردن با این مواد بسیار ساده و سریع و تنها با یک ماده می‌باشد و همچنین امکان استفاده از موادی که به عاج چسبندگی دارند وجود دارد بنابراین سیل واقعی ایجاد می‌شود. برای کار با این مواد به حداقل وسایل احتیاج می‌باشد. با این وجود عیب عمده مواد خمیری غیر قابل پیش بینی بودن آنها و عدم کنترل به ویژه در مورد دانستیه و طول پر کردگی حاصل از آنها می‌باشد. برای آگاهی از حد کفايت طول پر کردگی و دانستیه کافی ماده پر کننده بایستی چندین رادیوگرافی تهیه شود که ضمن وقت گیر بودن بیمار نیز در معرض اشعه غیر ضروری قرار می‌گیرد.

میزان سیل حاصل از این مواد نامعلوم و غیر قابل پیش بینی است و گاهی مناسب و زمانی ضعیف و ناقص است که این غیر قابل پیش بینی بودن سیل مربوط به وجود حبابهای بزرگ و گسیختگی در مواد فضای داخلی یا دیوارهای کانال، انقباض حجمی ZOE در هنگام سیل شدن و قابلیت حل شدن خمیرها در مایعات بافتی و دهانی می‌باشد. پاک کردن و حفاظت از دستگاههای تزریق آنها نیز مشکل بوده و بایستی بلا فاصله پس از استفاده به کمک حلالهای ویژه آنها تمیز شوند. (۳) از جمله مواد جامد جهت پر کردن کانال می‌توان به سیلورپونیت و گوتاپرکا اشاره کرد.

سیلورپونیت‌ها به طور قابل ملاحظه‌ای در طی سالهای ۱۹۵۰ تا ۱۹۶۰ به عنوان یک ماده پر کننده اصلی مورد توجه عمومی بودند زیرا آنها بر مبنای شکل و سایز فایلها تولید می‌شوند. در پی آماده سازی کانال سیلورپونیت مطابق با آخرین سایز

فایلی به کار رفته را در داخل کانال گذاشت، تمام فضای کانال را توسط آن مسدود می‌ساختند. البته این یک استدلال غلط بود زیرا آماده سازی کانال بصورت یک اندازه و یک شکل غیرممکن بود.^(۱۹)

از محاسن آنها می‌توان به سهولت گذاشتن آنها در کانال، کنترل طول لازم و سختی و انعطاف پذیری مناسب بحدی که بتوان بخوبی آنها را در کانالهای انحنایدار کوچک قرار داد اشاره کرد البته این مواد با شکل نامنظم کانال به دلیل سختیشان تطابق ندارند. همچنین نقره در تماس دراز مدت با مایعات بافتی دچار خوردگی می‌شود و مواد حاصل از این کروزن در انساج پری اپیکال پراکنده شده و می‌توانند موجب صدمه و ضایعه شوند.^(۲۰) بیرون آوردن سیلورپونیت به منظور درمان مجدد و یا کارهای ترمیمی نیز بسیار مشکل می‌باشد. در زمان آماده کردن فضای پست نیز احتمال پرفوریشن لترال و یا از بین رفتن سیل آپیکال وجود دارد. به هر حال سیل اپیکالی و کرونالی حاصل از سیلورپونیت کمتر از گوتاپرکا می‌باشد. پس از اینکه آماده سازی کانال با فایلها پایان پذیرفت می‌توان کانال را از سیلر پر کرد و با فشار پیچاندن یک فایل را در اندازه کار کرد مناسب در داخل کانال گذاشته و آنرا از ناحیه اوریفیس قطع نمود. از معایب این روش نیز می‌توان به عدم سیل مناسب به دلیل طرح و شکل خاص فایل اشاره کرد. همچنین خارج کردن آنها به منظور درمان مجدد یا ایجاد فضا برای پست بسیار مشکل می‌باشد.

گوتاپرگا شایعترین و رایجترین ماده پرکننده کانال می‌باشد.^(۲۱) ۲۳ و ۲۲ و ۱۸۴۷ هیل اولین ماده پرکننده کانال ریشه از جنس شواهدی موجود است که در عنوان هیلزاستاپینگ ابداع نمود این ترکیب که اساساً شامل گوتاپرگا را به

حرفه دندانپزشکی معرفی گشت. در ۱۸۶۷ بومن در انجمن دندانپزشکی سنت لوئیس مدعی استفاده از گوتاپرگا برای بار اول جهت پر کردن کانال در مولر اول کشیده شده گردید. (۲۴)

تا قبل از ورود به قرن بیستم مأخذ جهت استفاده از گوتاپرگا برای مسدود نمودن کانال ریشه کم و نادر است در ۱۸۸۳ پری ادعا کرد وی از سیستم های طلای نوک تیز پوشیده شده با نوعی گوتاپرگای نرم استفاده می نماید (۲۵) همچنین وی شروع به استفاده از گوتاپرگای لوله شده و نوک تیز و فشردن آن در کانال را نمود. در ۱۸۸۷ شرکت اس اس وايت ساختن مخروط های گوتاپرگا را آغاز نمود (۲۶) در ۱۸۹۳ ارولیز نوع جدیدی از گوتاپرگا را که به آن نوعی ماده صورتی پر رنگ اضافه نموده بود تولید کرد به این روش انتقاد های زیادی وارد بود زیرا این ماده رنگی یعنی اکسید خالص جیوه در مقادیر پیشنهادی رولینر بسیار خطرناک بود. امروزه مخروط های گوتاپرگا به دو شکل کلی استاندارد و معمولی به بازار ارائه شده است مخروط های استاندارد در اندازه های مشابه با اینسترومانت های اندودنتیک مربوطه ساخته شده اند. جزء اصلی یک مخروط (Core) گوتاپرگازنیک اکساید ($\pm 75\%$) است و حدود ۲۰٪ یک مخروط را گوتاپرگا تشکیل می دهد که خاصیت پلاستیکی به مخروط می دهد. اجزای دیگر مخروط گوتاپرگا شامل مواد اپک، مواد رنگی، عوامل پیوستگی و چسبندگی اجزای تشکیل دهنده می باشند. (۳) امروزه این ماده، ماده انتخابی برای پر کردن کانال می باشد.

مزایا:

- تطابق: به جهت خاصیت پلاستیکی تطابق آن به دنبال فشرده شدن با بی

نظمیهای ایجاد شده در دیوارهای کانال آماده شده بهتر است.

- کنترل آن علی رغم برخی تکنیکهای پر کردگی پیچیده نسبتاً ساده و راحت است.

- می‌توان آنرا به طور کامل یا ناقص جهت درمان مجدد یا گذاشتن پست از داخل کانال خارج نمود.

- سمیت نسبتاً ناچیزی داشته و تقریباً در تماس طولانی مدت با بافت همبند بی‌تأثیر و خنثی می‌باشد. (۲۷ و ۲۸)

معایب:

- بدون سیلر نمی‌تواند موجب سیل کانال شود.

- به عاج چسبندگی ندارد و خاصیت الاستیکی کم آن موجب حالت ارتجاعی و فاصله گرفتن از دیواره کانال می‌شود.

- گوتای نرم شده در حین سرد شدن دچار چروکیدگی و انقباض می‌گردد و همچنین پس از تبخیر حللاهایی مانند کلروفرم و اکالیپтол گوتا حل و چروکیده می‌شود. (۲۹)

سیلرهای:

با ابداع رادیوگرافی جهت ارزیابی کانال ریشه مشخص شد که کانالها بر خلاف تصور قبلی استوانهای نیستند و مواد پر کردگی دیگری برای پر کردن حبابهای مشاهده شده ضروری می‌باشد. ابتدا سیمانهای دندانپزشکی سخت شونده استفاده شد اما رضایت‌بخش نبود. همچنین تصور می‌شد سیمانهای مورد استفاده

باید دارای اثر ضد عفونی قوی باشند و به این ترتیب بسیاری از سیمانهای خمیری از نوع فنل یا فرمالین ابداع گشتند. نرم و حل کردن خود گوتاپرگا به عنوان سیمان از طریق استفاده از رزین ها در سال ۱۹۱۶ توسط کالاهان ارائه شد. (۳۰) به دنبال آن و در تلاش برای کشف بهترین ماده مهر و موم کننده کانال جهت استفاده با گوتاپرگا انواع متعدد و متنوعی از خمیرها و سیلرها و سیمانها ابداع شد.

یک عقیده اساسی و بنیانی اینست که سیلر بسیار مهمتر از ماده پر کننده اصلی است (۳) نه تنها این ماده امکان رسیدن به مهر و موم غیر قابل نفوذ را افزایش می دهد بلکه به عنوان پر کننده بی نظمی ها و عدم تطابق های ظریف بین دیواره کانال ریشه و ماده پر کننده مرکزی عمل می کند. غالباً سیلرها وارد کanalهای فرعی و جانبی می گردند و می توانند در کنترل میکروبی در صورت باقی ماندن میکروارگانیسم در دیواره کانال ریشه یا توبولها عمل کنند. (۳۲ و ۳۳ و ۳۴) همچنین سیلرها می توانند به عنوان لغزاننده جهت کمک به قرارگیری کامل ماده پر کننده مرکزی طی فشردن عمل نمایند. نشان داده شده که در صورت برداشتن لایه اسمیر از کanalها، خصوصیات چسبندگی بسیاری از سیلرها به عاج افزایش می یابد و نیز سیلر در توبولهای باز جریان پیدا می کند. (۳۵ و ۳۶ و ۳۷ و ۳۸) در یک نظریه ماده اصلی که فضای داخلی کانال را اشغال می کند به عنوان یک ناقل برای سیلر عمل می کند (۳۹) البته عقاید مخالفی هم وجود دارد Nguyen بیان کرد که یک هدف مهم در پر کردن کانال افزایش حجم ماده پر کننده و کاهش حجم سیلر می باشد. (۴۰)

گرو سمن خصوصیات سیلر ایده آل را اینگونه بیان کرده است: (۳۹)
- تحمل بافتی: البته تمامی سیلرهای شایع دارای درجاتی از سمیت هستند (۴۱)

ولی این سمیت وقتی سیلر هنوز سخت نشده بیشتر بوده و پس از سخت شدن به

مرور زمان از میزان آن کاسته می‌شود. (۴۲ و ۴۳ و ۴۴)

- عدم انقباض در اثر سفت شدن

- به آرامی سفت شدن

- چسبندگی

- رادیواپک بودن

- فقدان رنگدانه: البته تمامی سیلرهای شایع به ویژه سیلرهای با ترکیب اصلی

ZnOE یا دیگر سیلرهای حاوی فلزات سنگین باعث تغییر رنگ عاج می‌شوند. (۴۵)

- حل شدن در حلال

- غیر قابل حل در مایعات دهانی و بافتی

- باکتریو استاتیک بودن

- ایجاد سیل

تکنیکها و اینسترومنتهای مختلفی جهت گذاشتن خمیرها یا سیلرها در داخل

کانال ارائه شده است. دو روش عمومی برای این کار وجود دارد که یکی تزریق به

داخل کانال و دیگری گذاشتن آنها در کانال به کمک اینسترومنت لنتولومی می‌باشد.